

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 275

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 martie 2018

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 794 din 5 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în integralitatea sa	2-7	144.	— Decizie privind numirea domnului Mergeani Nicea în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii și Justiției Sociale	12
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
136. — Decizie privind eliberarea domnului Petre Iulian Nicolescu din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei	8	145.	— Decizie privind numirea domnului Ion Lordăchescu în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor	12
137. — Decizie privind eliberarea doamnei Stana Simona Teighiu-Jurj din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei	8	146.	— Decizie privind numirea domnului Călin Cristian Forț în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor	13
138. — Decizie privind eliberarea doamnei Anca Magdalena Chiser din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei	9	147.	— Decizie privind eliberarea doamnei Ariana Oana Bucur din funcția de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale	13
139. — Decizie pentru numirea domnului Ilie Călin Bodea în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei	9	148.	— Decizie privind numirea domnului Ionel Florian Lixandru în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale	14
140. — Decizie pentru numirea domnului Bogdan Constantin Andronic în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei	10	149.	— Decizie pentru eliberarea domnului Marcel Bogdan Pandelică din funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor	14
141. — Decizie pentru numirea domnului Constantin Ivan în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei	10	150.	— Decizie privind numirea domnului Marius Pîrvu în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor	15
142. — Decizie pentru numirea domnului Florin Horațiu Iura în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice	11	151.	— Decizie privind eliberarea doamnei Mirela Călugăreanu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	15
143. — Decizie pentru numirea domnului Ion-Ardeal Ieremia în funcția de secretar de stat la Ministerul Culturii și Identității Naționale	11	152.	— Decizie privind numirea domnului Ionuț Mișa în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 794**

din 5 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în integralitatea sa

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu

1. Prin Încheierea nr. 13.805 din 21 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.509/212/2016/a1, Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, cu sediul în București, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.083D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 2.101D/2016, nr. 2.139D/2016, nr. 2.251D/2016, nr. 2.272D/2016, nr. 2.349D/2016, nr. 2.381D/2016, nr. 2.384D/2016, nr. 2.569D/2016, nr. 2.656D/2016, având un obiect similar al excepției de neconstituționalitate. Excepția a fost ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 4.028/243/2016 al Judecătoria Hunedoara, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, cu sediul în București, în Dosarul nr. 2.970/176/2016 al Judecătoria Alba Iulia, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, cu sediul în București, în Dosarul nr. 5.962/221/2016 al Judecătoria Deva — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 6.143/1.748/2016 al Judecătoria Cornetu, de Societatea ALPHA BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 13.388/197/2016 al Judecătoria Brașov, de Societatea ING Bank NV Amsterdam, Sucursala București, în Dosarul nr. 1.165/237/2016 al Judecătoria Gura Humorului, de Societatea ALPHA BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 1.446/308/2016 al Judecătoria Sighișoara, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 5.466/314/2016 al Judecătoria Suceava, precum și de către de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 2.788/337/2016 al Judecătoria Zalău.

4. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.083D/2016, nr. 2.101D/2016, nr. 2.139D/2016, nr. 2.251D/2016, nr. 2.272D/2016, nr. 2.349D/2016, nr. 2.381D/2016, nr. 2.384D/2016, nr. 2.569D/2016 și nr. 2.656D/2016, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

5. Reprezentantul Ministerului Public și părțile prezente sunt de acord cu conexarea dosarelor.

6. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

dispune conexarea dosarelor nr. 2.101D/2016, nr. 2.139D/2016, nr. 2.251D/2016, nr. 2.272D/2016, nr. 2.349D/2016, nr. 2.381D/2016, nr. 2.384D/2016, nr. 2.569D/2016 și nr. 2.656D/2016 la Dosarul nr. 2.083D/2016, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 și Decizia nr. 701 din 7 noiembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

8. Prin Încheierea nr. 13.805 din 21 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.509/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.083D/2016.

9. Prin Încheierea din 6 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.028/243/2016, **Judecătoria Hunedoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, în special ale art. 3, art. 4, art. 8 și art. 11 din acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.101D/2016.

10. Prin Încheierea din 20 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.970/176/2016, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitate sa.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.139D/2016.

11. Prin Încheierea din 3 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.962/221/2016, **Judecătoria Deva — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legea nr. 77/2016, în integralitatea sa.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.251/2016.

12. Prin Încheierea din 6 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.143/1.748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.272D/2016.

13. Prin Încheierea din 4 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.388/197/2016, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.349D/2016.

14. Prin Sentința civilă nr. 712 din 13 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.165/237/2016, **Judecătoria Gura Humorului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.381D/2016.

15. Prin Sentința civilă nr. 10/COM/ din 14 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.446/308/2016, **Judecătoria Sighișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.384D/2016.

16. Prin Încheierea din 16 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.466/314/2016, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, în special a celor ale art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și art. 11 din acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.569D/2016.

17. Prin Încheierea din 7 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.788/337/2016, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.656D/2016.

18. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. din București, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, din București, de Societatea ALPHA BANK ROMÂNIA — S.A. din București, precum și de către Societatea ING Bank NV Amsterdam, Sucursala București, în cauze având ca obiect Legea nr. 77/2016.

19. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin că legiuitorul intervine asupra unor raporturi juridice consfințite prin hotărâri judecătorești care se bucură de autoritate de lucru judecat. Aceștia arată, astfel, că prin reglementarea cuprinsă în art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, s-a încălcat autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești prin care au fost respinse acțiunile în constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale sau prin care au fost respinse contestații la executare formulate în procedura executării silite.

20. Se arată, în esență, că sunt încălcate principiile previzibilității și accesibilității legii, întrucât se impune creditorului ipotecar să accepte bunul în orice condiții, cu efect liberatoriu, sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei hotărâri judecătorești care să confirme transferul dreptului de proprietate în patrimoniul său. Susține, astfel, că legiuitorul modifică destinația bunului, afectat inițial garantării executării unui contract de credit, în bun ce servește ca mijloc de plată cu efect liberatoriu. În plus, Legea nr. 77/2016 nu menține, pe întreaga perioadă a derulării contractului de credit, efectele prevăzute de părți sau care ar fi putut fi prevăzute la încheierea acestuia.

21. Autorii excepției menționează că art. 3 din Legea nr. 77/2016 dispune că dispozițiile sale derogă de la Codul civil, fără a se indica, însă, expres textul/articolul de la care se derogă. În sfârșit, întrucât regimul juridic general al proprietății trebuie să fie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, și dispozițiile derogatorii de la acest regim trebuie să fie reglementate tot prin lege organică, ceea ce nu s-a întâmplat în cazul Legii nr. 77/2016.

22. De asemenea se apreciază că prevederile art. 3, 4, 6, 7, 8 din Legea nr. 77/2016 contravin exigențelor de calitate a legii, stabilității juridice și respectării drepturilor dobândite și a intereselor legitime. Se arată că modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreeat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului, ci doar în ipoteze excepționale, de rupere a echilibrului contractual, ce trebuie analizate pentru fiecare contract în parte de către instanța judecătorească. Tot în acest context se arată că art. 7 din lege stabilește o procedură antinomică Codului de procedură civilă, iar prin art. 8 din lege se încălcă principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept. Se mai arată că previzibilitatea impunea menținerea aceluiași efecte ale contractului de credit cu cele pe care părțile le-au prevăzut sau ar

fi putut în mod rezonabil să le prevadă la momentul încheierii contractului, or, transformarea bunului din garanție imobiliară în mijloc de plată cu efect liberatoriu pe parcursul derulării contractului de credit, fără acordul creditorului, încălcă accesibilitatea și previzibilitatea legii.

23. Cu privire la încălcarea art. 11 și 20 din Constituție, autorii excepției arată că legea criticată nu respectă principiul securității juridice și cerințele de calitate a legii, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

24. Referitor la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție se arată că prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului de credit, drept care prevederile art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale. În același sens arată că principiul neretroactivității legii civile este încălcat atât timp cât se conferă debitorilor executați silit posibilitatea de a cere instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare aferente proprietății, devenind în același timp și garant în favoarea debitorului în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendentia* și *facta futura*.

25. În ceea ce privește încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție se arată că, în urma ștergerii creanței ipotecare prin darea în plată a bunului imobil, creditorul respectiv nu va avea dreptul de urmărire asupra celorlalte bunuri din patrimoniul debitorului, față de ceilalți creditori ipotecari sau chirografari care nu au calitatea de instituție de credit, instituție financiară nebanară sau cesionar al acestora. Se mai precizează că prevederile art. 1, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (4)—(6) din Legea nr. 77/2016 au un caracter discriminatoriu, întrucât se aplică numai consumatorilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 4 din lege, iar ceilalți consumatori nu se pot bucura de beneficiile acestui act normativ.

26. Cu privire la încălcarea art. 21 și 24 din Constituție se arată că art. 4 și 7 din Legea nr. 77/2016 dau dreptul debitorilor să schimbe obiectul, prețul, riscul contractului după bunul lor plac și în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea „protecției”. Se mai arată că art. 4 și art. 7 alin. (1) din lege limitează acțiunea creditorului de a contesta starea bunului dat în plată, culpa debitorului în diminuarea valorii bunului ipotecat sau starea de necesitate învederată de debitor, drept care nu se respectă cerințele accesului liber la justiție.

27. Cât privește încălcarea art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție se apreciază că, prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii formată din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității art. 5 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 77/2016. De asemenea, pentru aceleași motive, apreciază că este neconstituțional și art. 8 alin. (5) din lege. Autorii excepției consideră că prin reglementarea criticată se încălcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz, și se ajunge la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului. Se mai menționează faptul că, prin efectul art. 3 din Legea nr. 77/2016, banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit, iar prin Legea nr. 77/2016 se

restrânge dreptul de proprietate privată, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

28. Referitor la încălcarea art. 45 din Constituție, autorii excepției de neconstituționalitate subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață. Se susține, așadar, că Legea nr. 77/2016 restrânge libertatea contractuală, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

29. Cu privire la încălcarea art. 53 alin. (2) din Constituție, autorii excepției apreciază că art. 3 și art. 4 din actul normativ criticat permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de către debitorii aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale. Astfel, se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulent pentru ca acesta să nu își execute obligațiile de plată a datoriilor. Se mai indică faptul că legea nu urmărește un scop legitim, în sensul că vizează interese pur private, și nu cele generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al imprevizunii, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și al debitorului.

30. Cu privire la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție se arată că Legea nr. 77/2016, reglementând aspecte referitoare la proprietate, trebuia adoptată ca lege organică, și nu ordinară. Din moment ce legea criticată instituie derogări de la Codul civil, lege organică, autorii excepției apreciază că și normele derogatorii trebuiau să fie adoptate tot prin lege organică.

31. Referitor la încălcarea art. 135 din Constituție se susține că prevederile art. 3, art. 4 alin. (2), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)–(6), art. 8 și art. 10 din Legea nr. 77/2016 aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind, astfel, necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea, în ansamblul său, favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, trebuiau să prevadă și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb.

32. În fine, în ceea ce privește încălcarea art. 148 din Constituție este invocat caracterul contrar al legii cu referire la Directiva 2014/17/UE și, în special, față de art. 43 alin. (1) al acesteia. Se arată astfel că legea criticată este contrară Directivei 2014/17/UE, aceasta din urmă reglementând într-un mod proporțional, adecvat și cu respectarea exigențelor principiului neretroactivității posibilitatea stingerii obligațiilor rezultate din contractele de credit prin darea în plată a bunului imobil. Se mai arată că, potrivit domeniului de reglementare a legii, aceasta se aplică și în cazul contractelor de credit de consum referitoare la bunuri imobile rezidențiale care intră în sfera de reglementare a Directivei 2014/17/UE. Potrivit art. 23 din Directiva 2014/17/UE, statele membre pot să reglementeze un cadru legal care să asigure cel puțin dreptul consumatorului de a converti contractul de credit într-o monedă alternativă, în condiții specificate sau să fie în vigoare alte aranjamente pentru a limita riscul ratei de schimb valutar. Cu toate acestea, în art. 23 alin. (5) din Directiva 2014/17/UE se prevede în mod clar că astfel de reglementări nu pot fi aplicate cu efect retroactiv. În același sens prevede și art. 43 din Directivă, dispozițiile fiind clare în sensul stabilirii aplicării lor doar pentru viitor, neputând fi aplicate cu efect retroactiv, ci doar contractelor de credit încheiate după data de 21 martie 2016. Din această perspectivă, autorii excepției apreciază că este evidentă contradicția dintre reglementarea europeană și cea națională.

33. **Judecătoria Zalău**, în Dosarul nr. 2.656D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

34. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.083D/2016, și **Judecătoria Alba Iulia**, în Dosarul nr. 2.139D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

35. **Judecătoria Hunedoara**, în Dosarul nr. 2.101D/2016, **Judecătoria Deva — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.251D/2016, **Judecătoria Cornetu**, în Dosarul nr. 2.272D/2016, **Judecătoria Brașov**, în Dosarul nr. 2.349D/2016, **Judecătoria Gura Humorului**, în Dosarul nr. 2.381D/2016, **Judecătoria Suceava**, în Dosarul nr. 2.569D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

36. **Judecătoria Sighișoara**, în Dosarul nr. 2.384D/2016, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, pronunțându-se numai asupra aspectelor privind admisibilitatea acesteia.

37. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

38. **Guvernul** a formulat punctul său de vedere, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.139D/2016, în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate, ca neîntemeiate, respectiv ca inadmisibile, în acord cu jurisprudența instanței constituționale, și anume, Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017.

39. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, înscrisurile depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

40. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

41. Din examinarea dispozitivului încheierilor de sesizare și a criticilor formulate, Curtea observă că, pe lângă invocarea, în mod individual, a unor prevederi ale Legii nr. 77/2016, acest act normativ este criticat, în majoritatea cauzelor, în integralitatea sa. Așa fiind, **Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate** prevederile Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în integralitatea sa, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016.

42. **În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate**, prevederile Legii nr. 77/2016 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, alin. (4) [coroborat cu art. 126 alin. (1)] și alin. (5) care consacră principiul securității juridice, al previzibilității și accesibilității normei legale, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) referitor la regimul juridic al proprietății, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) care consacră inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii, art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

43. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în prezentele cauze, în ceea ce privește o parte dintre prevederile legale criticate din Legea nr. 77/2016, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, precum și din prevederile art. 29 alin. (3) din aceeași lege, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Astfel, Curtea reține, ca element comun situației de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat instanța de contencios constituțional în prezentele dosare, că toate contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Autorii excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil [„*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare [...]*”] și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

44. De asemenea, faptul că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, Curtea respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

45. În continuare, Curtea reține că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, s-a constatat că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor impreviziunii pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor impreviziunii, aceste prevederi de lege ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) — în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 122, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Prin urmare, ținând cont de faptul că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, a fost pronunțată ulterior sesizării instanței constituționale în prezentele cauze, Curtea respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza

întâi din Legea nr. 77/2016, precum și cea a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3), (5), (6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

46. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 5 și art. 6 din Legea nr. 77/2016, Curtea constată că acestea reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Este de observat că art. 3 teza a doua a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului impreviziunii în contractele de credit, iar art. 5 și art. 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate.

47. Cu privire la constituționalitatea art. 11 teza întâi raportat la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, prin care Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin aceste prevederi din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexasă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare.

48. În acest context, Curtea a reținut că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii impreviziunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic, prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii impreviziunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca, pe această perioadă, contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una preprocesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolatorie, aceea a admiterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada în care curge de termenul de formulare a contestației și a judecării, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexasă acestuia.

49. În acest context, Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o

măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Din cele de mai sus, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că aceste prevederi legale reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs.

50. Astfel, Curtea a constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului operată prin textele de lege criticate urmărește un scop legitim, respectiv protecția consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și art. 970 din Codul civil din 1864. Așadar, scopul legitim urmărit se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente, iar suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat.

51. Așa fiind, Curtea a constatat că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în paradigma executării contractului intervine un aspect care ține de impreviziune. Curtea a constatat că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, respectiv la relația profesionist — consumator, în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere, apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauza care tranșează problema litigioasă dintre părți.

52. Cu privire la prevederile art. 11 teza întâi raportat la cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44—49. Cu acel prilej, s-a arătat că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în economia acesteia. Astfel, o primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând, ele însele, să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului. Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent că bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului, ca rezultat al acordului de voință al părților,

fără intervenția instanțelor judecătorești, apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens.

53. Prin urmare, a apela direct la instanța judecătorească, cu nesocotirea primei etape, cea a notificării, echivalează cu caracterul inadmisibil al unei asemenea acțiuni promovate în temeiul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, instanțele judecătorești fiind în drept, în această ipoteză, să respingă ca atare acțiunea debitorului. Acesta a fost și sensul Deciziei nr. 639 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 12 ianuarie 2017, în care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, pe motiv că însăși acțiunea principală era inadmisibilă. Prin urmare, indiferent dacă bunul imobil constituit drept garanție pentru executarea contractului de credit a fost vândut anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, debitorul este obligat, din punct de vedere procedural, să parcurgă mai întâi etapa notificării și de abia după aceea să solicite concursul instanțelor judecătorești pentru constatarea stingerii datoriei.

54. În privința bunurilor imobile adjuocate anterior intrării în vigoare a legii, Curtea a constatat că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate stinse, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul impreviziunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită, în cazul de față, ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor dintre debitor și creditor riscul supraadăugat. Prin urmare, Curtea a constatat că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenției impreviziunii. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația imprevizibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat datorită unui element exterior conduitei lor a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Așadar, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează.

55. Având în vedere cele de mai sus, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

56. Referitor la critica de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2017, paragrafele 107 și 108, Curtea a statuat că „în

ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, care se referă la lege în ansamblul său, Curtea reține că autorii excepției de neconstituționalitate susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât Legea nr. 77/2016 a fost adoptată ca o lege ordinară. Or, în condițiile în care se instituie un regim derogatoriu de la regimul general al proprietății [care este reglementat, potrivit art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, prin lege organică], această derogare trebuie operată tot printr-o lege organică. În acest context se menționează, cu titlu de exemplu, art. 8 alin. (1) din lege prin care se reglementează posibilitatea pentru instanța de judecată de a obliga creditorul să devină titular al dreptului de proprietate asupra imobilului. Așadar, critica de neconstituționalitate formulată de autorii excepției de neconstituționalitate se raportează la problema reglementării printr-o lege ordinară, cum este Legea nr. 77/2016, a unor situații care vizează aspecte importante legate de dreptul de proprietate (precum transmiterea forțată a unui imobil în patrimoniul creditorului). Curtea reține că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării

unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea constată că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015) care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea constată că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată. În același sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 566 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2018.

57. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea.

58. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește prevederile art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, referitor la celelalte prevederi ale acestui act normativ,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3 teza întâi, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din același act normativ, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, cu sediul în București, în Dosarul nr. 13.509/212/2016/a1 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 4.028/243/2016 al Judecătoriai Hunedoara, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, cu sediul în București, în Dosarul nr. 2.970/176/2016 al Judecătoriai Alba Iulia, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, cu sediul în București, în Dosarul nr. 5.962/221/2016 al Judecătoriai Deva — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 6.143/1.748/2016 al Judecătoriai Cornetu, de Societatea ALPHA BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 13.388/197/2016 al Judecătoriai Brașov, de Societatea ING Bank NV Amsterdam, sucursala București, în Dosarul nr. 1.165/237/2016 al Judecătoriai Gura Humorului, de Societatea ALPHA BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 1.446/308/2016 al Judecătoriai Sighișoara, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 5.466/314/2016 al Judecătoriai Suceava, precum și de către Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 2.788/337/2016 al Judecătoriai Zalău.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5) — (6) și ale art. 8 alin. (1) — (4) din același act normativ, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la celelalte prevederi ale aceluiași act normativ, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești, și constată că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Constanța — Secția civilă, Judecătoriai Alba Iulia, Judecătoriai Hunedoara, Judecătoriai Deva — Secția civilă, Judecătoriai Cornetu, Judecătoriai Brașov, Judecătoria Gura Humorului, Judecătoria Suceava, Judecătoria Sighișoara și Judecătoriai Zalău și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Petre Iulian Nicolescu
din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei**

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei nr. 1.246 din data de 27 martie 2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.668/A.I.L. din data de 27 martie 2018,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Petre Iulian Nicolescu se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 136.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Stana Simona Țeighiu-Jurj
din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei**

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei nr. 1.244 din data de 27 martie 2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.666/A.I.L. din data de 27 martie 2018,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Stana Simona Țeighiu-Jurj se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 137.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Anca Magdalena Chiser
din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei**

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei nr. 1.245 din data de 27 martie 2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.667/A.I.L. din data de 27 martie 2018,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Anca Magdalena Chiser se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 138.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Ilie Călin Bodea
în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei**

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei nr. 1.244 din 27 martie 2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.666/A.I.L. din 27 martie 2018,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ilie Călin Bodea se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 139.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Bogdan Constantin Andronic
în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei**

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei nr. 1.245 din 27 martie 2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.667/A.I.L. din 27 martie 2018,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan Constantin Andronic se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 140.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Constantin Ivan
în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei**

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei nr. 1.246 din 27 martie 2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.668/A.I.L. din 27 martie 2018,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Constantin Ivan se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 141.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Florin Horațiu Iura
în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin Horațiu Iura se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 142.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Ion-Ardeal Ieremia
în funcția de secretar de stat la Ministerul Culturii
și Identității Naționale**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ion-Ardeal Ieremia se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Culturii și Identității Naționale.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 143.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Mergeani Nicea
în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii
și Justiției Sociale**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mergeani Nicea se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii și Justiției Sociale.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea LambruBucurești, 28 martie 2018.
Nr. 144.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Ion Iordăchescu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ion Iordăchescu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea LambruBucurești, 28 martie 2018.
Nr. 145.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Călin Cristian Forț
în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Călin Cristian Forț se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 146.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Ariana Oana Bucur
din funcția de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ariana Oana Bucur se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 147.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Ionel Florian Lixandru
în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ionel Florian Lixandru se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea LambruBucurești, 28 martie 2018.
Nr. 148.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Marcel Bogdan Pandelică
din funcția de președinte al Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor**

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei nr. 1.247 din 27 martie 2017, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.669/A.I.L. din 27 martie 2018,

în temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marcel Bogdan Pandelică se eliberează din funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea LambruBucurești, 28 martie 2018.
Nr. 149.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Marius Pîrvu
în funcția de președinte al Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor**

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei nr. 1.247 din 27 martie 2017, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.669/A.I.L. din 27 martie 2018,

în temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius Pîrvu se numește în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 150.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Mirela Călugăreanu
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere Adresa Ministerului Finanțelor Publice nr. 7.329 din 27.03.2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.697/A.I.L. din 27.03.2018,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 18 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Mirela Călugăreanu se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.

Nr. 151.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Ionuț Mișa
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere Adresa Ministerului Finanțelor Publice nr. 7.329 din 27.03.2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.697/A.I.L. din 27.03.2018,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 18 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ionuț Mișa se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 28 martie 2018.
Nr. 152.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

